

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 22. april 2020
(OR. en)

7476/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0065(COD)**

**ECOFIN 249
RELEX 278
NIS 4
COEST 67
MED 4
ELARG 27
CODEC 298**

FØLGESKRIVELSE

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 22. april 2020

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2020) 163 final

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE om makrofinansiel bistand til udvidelses- og naboskabspartnerlande i forbindelse med covid-19-pandemikrisen

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2020) 163 final.

Bilag: COM(2020) 163 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.4.2020
COM(2020) 163 final

2020/0065 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

**om makrofinansiel bistand til udvidelses- og nabolandspartnerlande i forbindelse med
covid-19-pandemikrisen**

{SWD(2020) 63 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Covid-19-pandemien har nu bredt sig til alle dele af kloden. Over 2 millioner personer er blevet smittet, og næsten 140 000 personer med bekræftede infektioner er afgået ved døden i kølvandet på pandemien (ifølge WHO pr. 17. april). Den foreløbige respons fokuserer på at redde liv over hele verden ved at tage forskellige skridt til bremse spredningen af virusset og styrke sundhedssystemerne. Mange af disse skridt har fået hele samfund og økonomier til at gå i stå, men der kan ikke foretages nogen afvejning mellem redning af liv og arbejdspladser. Tværtimod er det at få virusset under kontrol en forudsætning for bæredygtig udvikling, det være sig på det økonomiske eller sociale område.

Der træffes også hurtigt foranstaltninger til begrænsning af krisens økonomiske konsekvenser. Uanset disse foranstaltninger og kombineret med konsekvenserne af en global recession og alvorlig stress på finansmarkederne vil de fleste eller måske alle udvidelses- og naboskabspartnerlandene opleve en recession i år. Skønt denne krise er blevet udløst af samme forhold på tværs af landene, kan dens varighed og alvor variere alt afhængigt af landenes økonomiske struktur og deres evne til at træffe effektive modforanstaltninger. Sammen med handelens sammenbrud og skiftet i risikoaversion væk fra de nye vækstmarkeder generelt har recessionen lagt et akut pres på deres betalingsbalancer. Afhængigt af spredningen af virusset samt de økonomiske konsekvenser er der også en klar og overhængende risiko for den sociale stabilitet og sikkerhed med eventuelle afsmittende virkninger i og uden for regionen.

På denne baggrund foreslår Europa-Kommissionen at anvende makrofinansiel bistand (MFA) til at støtte ti nabolande i forbindelse med covid-19-krisen.

MFA er led i EU's værktøjskasse i forbindelse med eksterne kriser. Den benyttes til at håndtere situationer med betalingsbalancekriser i kombination med en aftale om udbetaling af IMF-støtte som led i et økonomisk reformprogram. I denne ekstraordinære situation foreslår Kommissionen også **MFA-programmer for partnerlande, der tilgodeses af nødfinansiering fra IMF**, der kan ydes uden forudgående foranstaltninger og/eller betingelser, f.eks. gennem instrumentet for hurtig finansiering (Rapid Financing Instrument - RFI). Disse "krise-MFA" vil derfor være af **kortere varighed** (12 måneder i stedet for 2½ år) og blive udbetalt i blot **to rater**. Den første rate vil blive frigivet snarest muligt efter vedtagelsen af MFA-afgørelsen, og efter at der er opnået enighed om et aftalememorandum med hvert af modtagerlandene. **Den anden rate frigives, når de betingelser, der præciseres i aftalememorandaene, er opfyldt.** Som det er tilfældet i forbindelse med al makrofinansiel bistand, gælder der specifikke betingelser for hvert partnerland for at sikre, at den er fuldt tilstrækkelig, inden for rammerne af instrumentet for makrofinansiel bistand, til at: skabe makroøkonomisk stabilitet og samtidig forbedre den generelle makroøkonomiske forvaltning, styrke den økonomiske styring og gennemsigtighed og forbedre betingelserne for ny bæredygtig vækst. Desuden vil den skulle formuleres på en måde, der gør det muligt at implementere den under hensyn til den kortere tid, der er til rådighed, og den kontekst, som pandemien skaber.

Europa-Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om at **stille MFA til rådighed for ti partnerlande på i alt 3 mia. EUR**. Bistanden vil tage form af mellemfristede lån.

Den foreslåede MFA fra EU er bestemt til at hjælpe partnerlande med at dække en del af deres presserende eksterne finansieringsbehov i forbindelse med de IMF-programmer, der er i færd med at blive implementeret, og vil på den måde mindske deres økonomiers kortsigtede sårbarheder i forhold til betalingsbalance som følge af covid-19-krisen. Den foreslåede bistand vil støtte den eksterne stabilisering og dermed give myndighederne et politisk råderum til at gennemføre foranstaltninger til at imødegå de økonomiske konsekvenser af covid-19-krisen og samtidig tilskynde til gennemførelse af reformer med henblik på at forbedre den makroøkonomiske forvaltning, den økonomiske styring og gennemsigtighed og forudsætningerne for fornyet bæredygtig vækst.

Den foreslåede MFA er i overensstemmelse med målene for EU's udvidelses- og naboskabsstrategier. Den vil sende et signal til partnerlandene i regionen om, at EU er rede til at støtte dem i disse usete krisetider. På denne baggrund er det Kommissionens opfattelse, at de politiske og økonomiske forudsætninger for MFA af den foreslåede størrelse og karakter er opfyldt.

Den foreslåede MFA dækker Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Georgien, Det Hashemitiske Kongerige Jordan, Kosovo¹, Republikken Moldova, Montenegro, Republikken Nordmakedonien, Republikken Tunesien og Ukraine. Situationen er imidlertid stadig under udvikling, og covid-19-krisen bliver stadig mere udfordrende også i andre lande. Der vil fortsat være adgang til MFA for andre støtteberettigede lande i fremtidige situationer med betalingsbalanceproblemer. Kommissionen vil også indlede drøftelser om MFA-instrumentets rækkevidde og om, hvordan det interagerer med EU's øvrige eksterne politikker.

Fastsættelsen af beløbet for Unionens MFA er baseret på et foreløbigt skøn over partnerlandenes residuale behov for ekstern finansiering og tager hensyn til deres evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, de har til rådighed, og de midler, der stilles til rådighed af IMF og Verdensbanken. Fastsættelsen af bistandsbeløbet tager også hensyn til behovet for at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem EU og andre donorer samt den allerede eksisterende anvendelse af EU's andre eksterne finansieringsinstrumenter og merværdien af EU's samlede engagement.

Udvidelsespartnerlande

Albanien er særligt sårbart over for de økonomiske konsekvenser af pandemien på grund af landets tætte økonomiske forbindelser til nogle af de hårdest ramte EU-medlemsstater, turismens betydning og dets høje refinansieringsbehov. Situationen forværres af den begrænsede kapacitet inden for sundhedssektoren og skaderne efter jordskælv i november 2019, der allerede lagde beslag på det begrænsede finanspolitiske råderum. Til trods for dette vedtog regeringen hurtigt politiske støtteforanstaltninger til en værdi af omkring 2 % af BNP til fordel for de berørte virksomheder og husholdninger samt sundhedssektoren. Ifølge det reviderede budget forventes underskuddet på de offentlige finanser at beløbe sig til 4 %, og den offentlige gæld kunne vokse til over 69 % af BNP i 2020, skønt dette forekommer optimistisk. Internationale institutioner forventer et fald i BNP i faste priser på omkring 5 % i år. Foruden at nedbringe underskuddet på de offentlige finanser skal regeringen også gennemføre en refinansiering af amortiseringen af

¹ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

udlandsgælden til et beløb på 545 mio. EUR (3,8 % af BNP). Dette skulle efter de oprindelige planer ske ved at udstede euroobligationer på mellem 500 og 600 mio. EUR, men udsigten til at kunne placere et så stort beløb på markedet forekommer særdeles tvivlsomt under de aktuelle omstændigheder. Finansieringsgabets kan efter RFI-støtten fra IMF, Verdensbankens lån og gavebistanden fra EU's instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) nå op på 2,5 % af BNP eller omkring 350 mio. EUR. I denne kontekst er MFA i størrelsesordenen 180 mio. EUR berettiget.

I Bosnien-Hercegovina har covid-19-udbruddet medført en kraftig forværring af den allerede igangværende økonomiske afmatning, og det påvirker især transport- og turistsektoren, men også arbejdstagernes pengeoverførsler, som tegner sig for omkring 5 % af BNP og udgør en vigtig livline, især for lavindkomsthusholdninger. Ifølge de seneste prognoser for 2020 forventes der et fald i den økonomiske aktivitet på omkring 10 %, hvilket vil medføre en skarp stigning i arbejdsløsheden. Trods nogle forholdsvis sunde finanspolitiske tal har landet kun meget begrænset mulighed for at skabe det nødvendige finanspolitiske råderum inden for kort tid. De bosniske myndigheder har allerede anmodet IMF om nødfinansiering på op til 330 mio. EUR (næsten 2 % af BNP). Den økonomiske afmatning vil medføre til et stort indtægtsfald og en betydelig stigning i antallet af overførsler og dermed en kraftig stigning i finansieringsbehovet. De aktuelle skøn peger i retning af et residualt finansieringsgab på omkring 500 mio. EUR (2,8 % af BNP) i 2020 efter bidrag fra IMF (op til 330 mio. EUR eller næsten 2 % af BNP) og Verdensbanken (omkring 20 mio. EUR eller 0,1 % af BNP). Grundet landets dårlige kreditvurdering er adgangen til de internationale finansmarkeder meget begrænset, og landets finansielle markeder er utilstrækkelige til at dække disse residuale finansieringsbehov. I denne kontekst er MFA i størrelsesordenen 250 mio. EUR berettiget.

Covid-19-udbruddet og den hermed forbundne nedlukning har haft en dramatisk effekt på Kosovos økonomi med afbrydelser i handelen og de finansielle strømme. Pengeoverførsler til et beløb af mere end 10 % af BNP finansierer en væsentlig del af det private forbrug, mens eksporten af tjenesteydelser til diaspora (hovedsagelig turisme) afbøder et meget stort handelsunderskud (over 40 % af BNP). Et andet sårbart punkt i Kosovos økonomi er den skrøbelige private sektor, der domineres af mikrovirksomheder med begrænsede likviditetsbuffer. På denne baggrund forventes BNP i faste priser at skrumpe med omkring 5 % i 2020. Trods nogle forholdsvis sunde finanspolitiske tal i 2019 er det finanspolitiske råderum meget begrænset. Kosovo har ingen adgang til internationale finansielle markeder (på grund af den manglende kreditvurdering), og næsten to tredjedele af landets samlede gæld indehaves af en snæver investorbase med Kosovos pensionssikkerhedsfond og centralbanken, der tegner sig for henholdsvis 38 % og 23 % af det samlede beløb. Kombinationen af styrtdykkende offentlige indtægter og store grundbetalinger og kriseresponsforanstaltninger udgør en akut likviditetskrise. IMF skønner, at de offentlige indtægter vil falde med 50-60 % på årsbasis i april-juni, mens forretningsministeriet godkendte en nødpakke på 180 mio. EUR. Statens banksaldo, der allerede ligger under de lovbestemte 4,5 % af BNP, forventes at falde yderligere til 2,5 % af BNP i 2020. Kosovo har anmodet IMF om likviditetsstøtte på 51,6 mio. EUR gennem IRF, og IMF's bestyrelse godkendte dette den 10. april. I henhold til de aktuelle fremskrivninger skønnes det residuale finansieringsgab at udgøre 210 mio. EUR. I denne kontekst er MFA i størrelsesordenen 100 mio. EUR berettiget.

Montenegro er særligt eksponeret for de økonomiske konsekvenser af pandemien på grund af landets meget stærke afhængighed af turisme og dets store behov for ekstern finansiering. Montenegro står over for en dyb recession i 2020, idet internationale

institutioner forudser en reel nedgang i økonomien på op til 9 %. Turisme, der er en af de hårdest ramte sektorer, tegner sig for mere end 20 % af BNP og er en vigtig kilde til udenlandsk valuta, beskæftigelse og skatteindtægter. Imidlertid satte foranstaltningerne til inddæmning af coronavirus turisme og rejseaktiviteter i stå på et tidspunkt, hvor disse aktiviteter var på vej ind i højsæsonen. Trods det begrænsede finanspolitiske råderum vedtog regeringen hurtigt støtteforanstaltninger til en værdi af omkring 2 % af BNP for at tackle konsekvenserne af pandemien. Foranstaltningerne vedrører navnlig udskudte skatter og bidrag til sociale ordninger, et moratorium for tilbagebetalinger af lån og for husleje for leje af statsejede ejendomme samt subsidier til virksomheder og arbejdstagere. Ifølge finansministeriets foreløbige skøn forventes underskuddet på de offentlige finanser at vokse til over 7 % af BNP, og den offentlige gæld forventes at vokse med yderligere 2,6 procentpoint til 82 % af BNP i 2020, hvilket er det højeste i regionen. Finansieringsgabets kan efter lånene fra IMF og Verdensbanken og gavebistanden fra EU nå op på omkring 120 mio. EUR I denne kontekst er MFA i størrelsesordenen 60 mio. EUR berettiget.

I Nordmakedonien er økonomien voldsomt forstyrret, eftersom omfattende inddæmmende foranstaltninger har alvorlige konsekvenser for produktion og beskæftigelse, og udlandshandelen er hårdt ramt. De aktuelle fremskrivninger peger i retning af et fald i BNP på omkring 4 % i 2020. Regeringen har rettidigt truffet modige foranstaltninger for at sikre likviditeten og beskæftigelsen i små og mellemstore virksomheder i april og maj måned i de mest berørte sektorer. Det finanspolitiske råderum til at håndtere den socioøkonomiske nedgang som følge af krisen er imidlertid begrænset. I et bedst tænkeligt scenarium forventer regeringen et indtægtsfald på 20 % i 2020 i forhold til det oprindelige budget, og den har planer om at omfordele udgifter uden at hæve loftet. Baseret på BNP i 2019 ville dette indebære et underskud på omkring 8 %. Private overførsler fra udlandet, herunder fra arbejdstagere, såvel som tilstrømningen af udenlandske direkte investeringer forventes at falde markant til skade for reservedækningen. Desuden vil regeringen og offentlige virksomheder i 2010-2021 stå over for særligt store indenlandske og eksterne refinansieringsbehov til et beløb på i alt 1,65 mia. EUR (ca. 7,3 % af BNP i 2019 i hvert af de to år). Dette beløb omfatter amortisering af 2014-euroobligationerne på 500 mio. EUR, dele af 2015-euroobligationerne og Verdensbankens garanti med politisk konditionalitet fra 2013 såvel som tilbagebetaling af store udenlandske kommercielle lån optaget af statsvejvæsenet, der står for større vejtransportinfrastrukturer. Regeringen har anmodet om IMF-bistand gennem RFI, der beløber sig til 177 mio. EUR, samt et lån fra Verdensbanken. Ifølge de aktuelle skøn vil der tilbagestå et finansieringsgab på ca. 330 mio. EUR efter IMF's, Verdensbankens og EU's finansiering. I denne kontekst er MFA i størrelsesordenen 160 mio. EUR berettiget.

De østlige nabolande

Georgien står til at blive ramt af en dyb recession i år som følge af stigende finansieringsbehov. Georgiens økonomi er hårdt ramt af coronakrisen. De seneste skøn med indregning af virkningen af virusset tyder på en økonomisk nedgang på omkring 4 % i 2020. Grundet omkostningerne forbundet med foranstaltningerne til at afbøde virkningerne af krisen, stigende sundhedsudgifter og lavere indtægter forventes underskuddet på de offentlige finanser i 2020 at stige til omkring 8 % af BNP. Georgiens betalingsbalance vil også blive forværret på grund af lavere indtægter fra eksport af tjenesteydelser (især fra turisme), lavere overførsler, et sandsynligt fald i udenlandske direkte investeringer og en udstrømning af porteføljekapital. Det eksterne finansieringsgab skønnes foreløbig af IMF og andrage omkring 1,6 mia. USD i 2020-2021, og Georgien får behov for bistand fra sine internationale partnere til at dække dette gab. Den 14. april indgik myndighederne sammen med IMF en aftale på

embedsmandsplan om en udvidelse af den aktuelle (næsten fuldt udbetalte) udvidede lånefacilitet (EFF) med omkring 375 mio. USD, hvoraf de 308 mio. USD skal udbetales i 2020. Der pågår forhandlinger med Verdensbanken, ADB, AFD, KfW og EIB om en forøgelse af deres lån med politisk konditionalitet. Georgien har et igangværende MFA-program, hvis sidste rate på 25 mio. EUR forventes udbetalt i andet kvartal 2020, forudsat at de aftale betingelser er opfyldt, hvilket er tilfældet med de fleste af dem. At dømme ud fra de aktuelle oplysninger mangler der fortsat at blive lukket et finansieringsgab på 900 mio. USD i år. Da der er gode udsigter til bidrag fra andre kreditorer, er et nyt MFA-program på 150 mio. EUR berettiget.

Konsekvenserne af foranstaltningerne til at bremse spredningen af covid-19-virusset og følgerne af den globale recession forventes at ramme økonomien i Republikken Moldova (herefter benævnt Moldova) hårdt i 2020. Krisens hovedtransmissionskanaler er overførsler (der tegner sig for 15 % af Moldovas BNP) og handel med lande, der er ramt af krisen, især EU-medlemsstater. Moldovas økonomi forventes at gå i recession i 2020, hvor betalingsbalancen og de offentlige finanser vil komme under hårdt pres på grund af krisen. Det eksterne finansieringsgab anslås skønsmæssigt til 800 mio. USD (ca. 7 % af BNP) i 2020, og der forventes et gab i de offentlige finanser på 10,5 mia. MDL (omkring 550 mio. USD). Moldova har et vist politisk råderum til at modvirke chokkene, eftersom både den offentlige gæld og de internationale reserver har udviklet sig positivt de seneste år med støtte fra et treårigt IMF-EFF/ECF-program, men det vil ikke fortsætte længe, og der vil tydeligvis være grænser. IMF er rede til at yde omkring 240 mio. USD (220 mio. EUR) i nødhjælp til Moldova for at afbøde de økonomiske følger af covid-19-krisen. Moldova har et løbende MFA-program med mulighed for udbetaling af anden og tredje rate på i alt 70 mio. EUR, hvis betingelserne opfyldes inden programmets udløb i juli 2020. Desuden kan allerede bebudede kreditter fra Rusland på 200 mio. EUR i 2020, som primært var beregnet til infrastrukturinvesteringer, omfordes til at adressere virkningerne af krisen. Som følge af landets begrænsede adgang til internationale kapitalmarkeder får Moldova imidlertid behov for yderligere bistand til dækning af det eksterne finansieringsgab. På denne baggrund er et nyt MFA-program i størrelsesordenen 100 mio. EUR berettiget.

I Ukraine er den makrofinansielle stabilitet kommet under nyt pres i år, især efter den abrupte regeringsomdannelse i begyndelsen af marts, der faldt sammen med det globale covid-19-udbrud. Forholdene på de finansielle markeder blev stærkt forværret i midten af marts, hvor afkastet på euro-statsobligationer næsten tredobledes, før det stabiliserede sig på omkring 8 % i forhold til 4,4 % i slutningen af januar. Effekten af negativ tillid som følge af forventningerne om en dyb nedgang (med prognoser fra 4 % til 9 % i 2020) resulterede i en øget efterspørgsel efter udenlandsk valuta. Ukraines centralbank måtte i anden halvdel af marts sælge hvad der svarede til 2,2 mia. USD, hvilket reducerede bankens officielle internationale reserver med mere end 8 % i forhold til de 27 mia. USD, der blev opgivet ultimo februar 2020. Det reviderede 2020-budget, som parlamentet vedtog den 13. april, omfatter en coronavirusfond på 2,5 mia. EUR til øjeblikkelige foranstaltninger til bekæmpelse af spredningen af covid-19. I lyset af den recessionsdrevne forværring af de offentlige finanser og nye udgifter forbundet med krisen er det samlede budgetunderskud i 2020 blevet justeret til 7,5 % af BNP svarende til 11 mia. USD. En del af budgetunderskuddet kan finansieres nationalt, men regeringen skal også tilbagebetale udlandsgæld på 5 mia. USD i 2020. IMF forventer, at det samlede eksterne finansieringsgab vil ligge på omkring 12 mia. USD i 2020. På denne baggrund gik IMF med til at udvide det nyligt aftalte treårige program fra 5,5 mia. USD til 10 mia. USD, hvoraf de 3,5 mia. USD stilles til rådighed i år. Sammen med Verdensbankens lån og den resterende tranche på 500 mio. EUR af EU's eksisterende MFA-program, for hvilket betingelserne er blevet opfyldt, og som forventes udbetalt i andet

kvartal 2020 (så snart de forudgående foranstaltninger forbundet med det nye IMF-program er blevet gennemført), er der adgang til finansiering på omkring 5 mia. USD. Resten af gabet på 12 mia. USD vil skulle dækkes gennem yderligere officiel finansiering eller ved træk på officielle internationale reserver. I denne kontekst er et nyt MFA-program med et samlet rammebeløb på 1,2 mia. EUR berettiget.

De sydlige nabolande

En recession kan ikke undgås i Jordan hvor presset øges på betalingsbalancen til skade for landets begrænsede politiske råderum. Corona-19-udbruddet forventes at få betydelig indvirkning på Jordans økonomi med forstyrrende virkning på handelsstrømme, globale værdikæder og turisme. På grund af det begrænsede finanspolitiske råderum har Jordan hidtil primært truffet pengepolitiske foranstaltninger til begrænsning af skaden på økonomien. Under en generel nedlukning er virkningen af sådanne foranstaltninger imidlertid begrænset. Økonomien vil nu sandsynligvis gå i recession i 2020 med alvorlige konsekvenser for den allerede høje ledighed (omkring 19 % ultimo 2019). Underskuddet på de offentlige finanser forventes at stige til over 5 % af BNP i kølvandet på et forventet fald i skatteindtægter. Det betyder, at den offentlige bruttogæld sandsynligvis vil overstige 100 % af BNP i 2020. Det vil være afgørende at sikre lån på lempelige vilkår til finansiering af det finanspolitiske underskud for at holde rentebyrden nede og støtte gældsberedygtigheden. Selv før covid-19-udbruddet oplevede Jordan store eksterne finansieringsbehov. På denne baggrund vedtog EU en MFA-transaktion til 500 mio. EUR i januar 2020. Med covid-19-krisen er dette behov vokset yderligere. Underskuddet på de løbende poster forventes at vokse som følge af en betydelig nedgang i turismen, og de betydelige rentestigninger, som de nye vækstøkonomier oplever på finansmarkederne kan skabe risiko for forlængelsen af en euroobligation på 1,25 mia. USD, der forfalder i oktober 2020. At dømme ud fra de aktuelle oplysninger mangler der fortsat at blive lukket et finansieringsgab på 1,5 mia. USD i år, og supplerende MFA på 200 mio. EUR er berettiget. Den vil blive kombineret med det eksisterende MFA-program til i alt 700 mio. EUR².

Et betydeligt finansieringsbehov i Tunesien kræver international støtte midt i en stigende økonomisk krise. Tunesien vil sandsynligvis gå i recession i 2020, da den økonomiske aktivitet vil blive hårdt ramt af faldet i den globale efterspørgsel og virkningerne af de foranstaltninger, der blev indført i midten af marts for at standse spredningen af coronaviruset. Der er blevet vedtaget monetære og finanspolitiske foranstaltninger for at dæmpe den økonomiske effekt af krisen, men der er fortsat store makroøkonomiske ubalancer, det politiske råderum forbliver begrænset, og det eksterne finansieringsbehov vil vokse i årets løb. Nedgangen vil lægge hårdt pres på beskæftigelsen og den sociale stabilitet. Den vil også medføre en alvorlig forværring af budgettet, reducere indtægterne og yderligere forøge udgifterne til at støtte økonomien og sundhedssystemet. Som følge heraf vil budgetunderskuddet sandsynligvis vokse betydeligt, og den offentlige gæld vil stige i 2020. Regeringen forventer et større budgetunderskud (4,3 % af BNP), der vil kræve, at der mobiliseres omkring 1 mia. USD (eller 2,6 % af BNP) i ekstra ekstern finansiering. Betalingsbalancebehovene bliver endnu større (ca. 4,7 % af BNP) på grund af de forventede

² Under forudsætning af en hurtig vedtagelse af MFA-omnibusafgørelsen har Kommissionen planer om at kombinere implementeringen af denne MFA-afgørelse for Jordan med de 500 mio. i MFA, der blev vedtaget i januar 2020. Dette betyder, at der skal opnås enighed om et enkelt aftalememorandum med Jordan, hvori den første og anden udbetaling kombinerer lånedele fra begge afgørelser, mens den tredje udbetaling alene vil bygge på afgørelsen fra januar 2020. Rådighedsperioderne i henhold til begge afgørelser vil blive overholdt.

følger af pandemien for den private sektor og dens adgang til ekstern finansiering. Den kraftige nedgang i overførsler og turismen (over 7 % af BNP) trods lavere oliepriser vil også føre til en nedgang i udenlandske valutaindtægter. Regeringens vil sandsynligvis ikke være i stand til at dække sine finansieringsbehov fra nationale og internationale markeder i 2020 og har anmodet om nødhjælp svarende til 753 mio. USD (100 % af kvoten) fra IMF. Regeringen har brug for ca. 3,5 mia. USD i ekstern finansiering i år, hvor refusionerne topper i april og juni, hvilket vil lægge pres på likviditeten. Derudover vil finansieringsbehovet efter al sandsynlighed stige i takt med de finanspolitiske følger af og den finanspolitiske respons på covid-19, mens adgangen til de finansielle markeder vil forblive meget udfordrende i løbet af året, og den forventede markedsudstedelse på 1,1 mia. USD kan ikke længere tages for givet. At dømme ud fra de aktuelle oplysninger mangler der fortsat at blive lukket et finansieringsgab på 2,5 mia. EUR i år, og er supplerende MFA-program på 600 mio. EUR er berettiget.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede MFA-transaktion finder sted under meget særlige omstændigheder af meget hastende karakter forbundet med den globale coronavirusepidemi. Den foreslåede MFA er i overensstemmelse med EU's tilsagn om at støtte den økonomiske og politiske situation i nabolande med deres umiddelbare økonomiske vanskeligheder. Den er også forenelig med de principper, der gælder for anvendelsen af MFA-instrumentet, nemlig ekstraordinær karakter, politiske forhåndsbetingelser, komplementaritet, konditionalitet og finansiell disciplin. Kommissionen vil i MFA-transaktions løbetid overvåge og vurdere, om disse kriterier er opfyldt, og blandt andet i tæt samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil vurdere de politiske forudsætninger.

I forbindelse med gennemførelsen af bistanden vil Kommissionen sikre forenelighed med de nyere og aktuelle MFA-transaktioner, særlig dem, der falder ind under følgende MFA-afgørelser:

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/1112 af 6. juli 2016 om supplerende makrofinansiel bistand til Tunesien
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/1565 af 13. september 2017 om makrofinansiel bistand til Republikken Moldova
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/598 af 18. april 2018 om supplerende makrofinansiel bistand til Georgien
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/947 af 4. juli 2018 om supplerende makrofinansiel bistand til Ukraine
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/33 af 15. januar 2020 om supplerende makrofinansiel bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU mobiliserer alle disponible instrumenter og koordinerer tæt med medlemsstaterne samt de europæiske finansielle institutioner for at finde et effektivt eksternt svar på covid-19-krisen under overskriften "Team Europe". EU's MFA er led i denne tilgang for udvidelses- og naboskabsregionerne og supplerer et beløb på i alt 3,87 mia. EUR i gavebistand under instrumentet for førtiltrædelsesbistand og det europæiske naboskabsinstrument, herunder blanding og bidrag til finansielle instrumenter gennem den europæiske investeringsplatform for naboskabsområdet og investeringsforummet for Vestbalkan. Desuden vil der fortsat blive

ydet lån til investeringer i den offentlige og private sektor under Den Europæiske Investeringsbanks eksterne lånemandat. Naboskabsområdet vil også blive tilgodeset af investeringsprogrammer ledsaget af garantier på 0,5 mia. EUR fra den europæiske fond for bæredygtig udvikling, der navnlig vil være rettet mod SMV-finansiering.

Ved at støtte myndighedernes indsats for at indføre passende rammer for den makroøkonomiske politik og strukturreformer på kort sigt vil EU's makroøkonomiske bistand øge merværdien og effektiviteten af EU's engagement og samlede intervention, også gennem andre finansielle instrumenter.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 212 TEUF. I den aktuelle nødsituation kunne forslaget også baseres på artikel 213 TEUF. Ikke desto mindre har Kommissionen at præsentere det på basis af artikel 212 TEUF for at følge den almindelige lovgivningsmæssige procedure med fuld inddragelse af Europa-Parlamentet. Kommissionen regner med samarbejde fra Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på en hurtig vedtagelse.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget falder ikke ind under et område, hvor EU har enekompetence. Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som målsætningerne om at genskabe den kortsigtede makroøkonomiske stabilitet i modtagerlandet ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne på egen hånd og derfor bedre kan nås af Den Europæiske Union. De vigtigste årsager er større målestok og en lettere donorkoordinering for at maksimere bistandens omfang og virkning

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå målsætningen om kortsigtet makroøkonomisk stabilitet ved at afhjælpe risikoen for misligholdelse af forpligtelser, og det går ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå dette mål.

Grundet omfanget af omfanget af modtagerlandets behov for ekstern finansiering i 2020 og 2021 vil bistanden svare til en forholdsvis begrænset del af dette behov. På grund af de tilsagn om bistand, som andre bilaterale donorer og multilaterale kreditorer har givet modtagerlande, anses dette for at være en passende byrdefordeling for EU.

• Valg af retsakt

Projektf finansiering eller teknisk bistand vil ikke være egnet eller tilstrækkelig til at opfylde disse makroøkonomiske mål. Den vigtigste merværdi ved MFA i forhold til andre EU-instrumenter vil være dens hurtige gennemførelse for at lette modtagerlandenes øjeblikkelige eksterne finansieringspres og bidrage til at skabe en stabil makroøkonomisk ramme, bl.a. ved at fremme en holdbar betalingsbalance og budgetsituation, samt en passende ramme for strukturreformer. Ved at bidrage til indførelsen af en passende overordnet ramme for makroøkonomiske og strukturelle politikker kan MFA øge effektiviteten af de aktioner, der

finansieres i modtagerlandene under andre og mere snævert fokuserede finansielle EU-instrumenter.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Alle MFA-transaktioner er genstand for en efterfølgende evaluering, der normalt foretages senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der fastsat i den lovgivningsmæssige afgørelse om ydelse af bistand. Der er to mål: i) at analysere indvirkningen af MFA på modtagerlandets økonomi og især bæredygtigheden af landets stilling over for udlandet og ii) at vurdere merværdien af EU-interventionen.

I de evalueringer, der er foretaget hidtil, konkluderes det, at MFA-transaktioner reelt bidrager til at forbedre modtagerlandets stilling over for udlandet og den makroøkonomiske stabilitet samt til gennemførelsen af strukturreformer. MFA-transaktioner havde en positiv virkning på modtager betalingsbalance og gjorde det muligt at slække på de stramme budgetter. De medførte også en let forøget økonomisk vækst.

Alle evalueringer viser, at et vigtigt kendetegn ved EU's MFA i forhold til alternative finansieringskilder er dens meget lempelige vilkår, dvs. relativt lave rentesatser, en lang løbetid og en lang afdragsfri periode. Dette skaber finanspolitisk råderum og bidrager til bæredygtighed i den offentlige gæld.

De efterfølgende evalueringer bekræftede også, at tidligere MFA-aftaler blev gennemført effektivt og var velkoordineret med andre EU-programmer og med programmer fra andre donorer (navnlig IMF og Verdensbanken). Betingelserne for MFA er forskellige fra IMF's betingelser, men de supplerer og understøtter hinanden. Nylige erfaringer viser at forekomsten af to indbyrdes uafhængige, men koordinerede programmer øger kapaciteten til at levere resultater gennem komplementære betingelser og kombinerede finansielle ressourcer.

Evalueringer nævner også manglerne ved hver enkelt MFA-transaktion, hvor den mest almindelige er manglende synlighed og den undertiden lange forhandlingsproces. Kommissionen vil se nærmere på de påviste begrænsninger i en kommende evaluering af transaktionerne i 2010-2020 og dem, der planlægges lanceret i 2020. Denne evaluering vil også danne et godt grundlag for yderligere overvejelser om MFA-instrumentets rækkevidde og om dets interaktion med andre af EU's udenrigspolitiske instrumenter.

Alle endelige rapporter med efterfølgende evalueringer af MFA-transaktioner findes på https://ec.europa.eu/info/evaluation-reports-economic-and-financial-affairs-policies-and-spending-activities_en.

• Høringer af interesserede parter

MFA stilles til rådighed som en integreret del af EU's og det bredere internationale samfunds respons på covid-19-krisen. Under udarbejdelsen af dette forslag om makrofinansiel bistand har Kommissionens tjenestegrene konsulteret Den Internationale Valutafond, som er i færd med at indføre omfattende finansieringsprogrammer, og andre multilaterale og bilaterale långivere og donorer. Kommissionen har desuden været i løbende kontakt med potentielle modtagerlandes nationale myndigheder.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Grundet behovet for en hurtig godkendelsesproces vil Kommissionen og eventuelt med bistand fra eksterne eksperter foretage en operationel vurdering for at kontrollere kvaliteten og pålideligheden af modtagerlandets offentlige finansielle kredsløb og administrative procedurer.

- **Konsekvensanalyse**

EU's makrofinansielle bistand er et nødinstrument beregnet til at lette den overhængende fare for misligholdelse og økonomisk sammenbrud ved at adressere modtagerlandenes kortsigtede fristede eksterne finansieringsbehov, samtidig med at den støtter de politiske foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre betalingsbalancen og den finanspolitiske stilling og sikre bæredygtig vækst. Dette forslag om makrofinansiell bistand er derfor ikke underlagt et krav om gennemførelse af en konsekvensanalyse efter Kommissionens retningslinjer for bedre regulering (SWD(2015) 111 final), da det ud fra et politisk perspektiv er bydende nødvendigt at skride hastigt til værks i en nødsituation, som kræver en hurtig reaktion.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den planlagte bistand vil blive ydet i form af et lån og bør finansieres via låntagning, som Kommissionen vil gennemføre på vegne af EU. Bistandens virkninger for budgettet vil svare til tilførslerne (til en sats på 9 %) af de beløb, der indbetales til EU's garantifond for aktioner i forhold til tredjeland. Hvis det antages, at lånene udbetales i 2020 og i henhold til reglerne for garantifondsmekanismen³, vil tilførslen finde sted i år n+2, hvor år n er udbetalingsåret. Virkningen af de lån, der udbetales i 2020, vil således falde på 2022-budgettet med et maksimalt beløb på 270 mio. EUR. Hvis en del af lånene udbetales i 2021, vil den tilsvarende tilførsel finde sted i 2023-budgettet.

Kommissionen finder, at det beløb, der er afsat i garantifonden, giver en tilstrækkelig stødpude til at beskytte EU-budgettet mod eventualforpligtelser relateret til disse MFA-lån. Det kan dog ikke udelukkes, at de aktuelle makroøkonomiske omstændigheder og den potentielle kreditrisikokoncentration kan øge behovet for budgetmidler i lånenes løbetid.

Kommissionen vurderer, at budgettet kan dække de foreslåede MFA-transaktioner inden for rammerne af Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den Europæiske Union stiller makrofinansiell bistand til rådighed for partnerlande på op til 3 mia. EUR i form af mellem-/langristede lån, som vil bidrage til at dække deres residuale behov for ekstern finansiering i 2020-21.

Baseret på en foreløbig vurdering af finansieringsbehov fordeles MFA til modtagerlandene således:

³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- 180 mio. EUR til Republikken Albanien
- 250 mio. EUR til Bosnien-Hercegovina
- 150 mio. EUR til Georgien
- 200 mio. EUR til Det Hashemitiske Kongerige Jordan
- 100 mio. EUR til Kosovo
- 100 mio. EUR til Republikken Moldova
- 60 mio. EUR til Montenegro
- 160 mio. EUR til Republikken Nordmakedonien
- 600 mio. EUR til Republikken Tunesien
- 1,2 mia. EUR til Ukraine

Bistanden skal efter planen udbetales i to rater. Udbetalingen af første rate forventes at finde sted henimod midten af 2020. Forudsat at de politiske foranstaltninger, der er knyttet til hver rate, gennemføres rettidigt, forventes den anden rate udbetalt i fjerde kvartal 2020 eller i første halvdel af 2021.

Bistanden vil blive forvaltet af Kommissionen. Der vil gælde specifikke bestemmelser om forebyggelse af svig og andre uregelmæssigheder i overensstemmelse med finansforordningen.

Kommissionen og hvert partnerlands myndigheder vil vedtage et aftalememorandum, der fastlægger de reformforanstaltninger, der vil være knyttet til den foreslåede MFA-transaktion, herunder tidsplan og rækkefølge. Hertil kommer, at som det normalt er tilfældet med makrofinansiel bistand, vil udbetalingerne bl.a. være betinget af et vellykket fremskridt under IMF-programmet og den fortsatte udbetaling af IMF-midler til partnerlandet.

Forslaget indeholder en udløbsklausul. Den foreslåede makrofinansielle bistand stilles til rådighed i tolv måneder regnet fra den første dag efter aftalememorandumets ikrafttræden.

Kommissionen vil hvert år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år. Senest to år efter udløbet af bistandens rådighedsperiode vil Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evaluering, som vurderer, i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om makrofinansiel bistand til udvidelses- og naboskabspartnerlande i forbindelse med covid-19-pandemikrisen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den aktuelle covid-19-krise har meget skadelige virkninger for den økonomiske og finansielle stabilitet i udvidelses- og naboskabsregionen. Nogle partnerlande står i øjeblikket over for en svag og hurtig forværring af betalingsbalancen og den finanspolitiske situation, hvor økonomien igen bevæger sig mod recession. Det er vigtigt for EU at tage hurtige og beslutsomme skridt til støtte for deres økonomier. Dette forslag om makrofinansiel bistand fra Unionen dækker derfor ti partnerlande: Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo⁴, Montenegro, Republikken Nordmakedonien i udvidelsesregionen, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine i det østlige naboskab og Det Hashemitiske Kongerige Jordan og Republikken Tunesien i det sydlige naboskab (herefter benævnt "partnerland(e)").
- (2) Bistandens hastende karakter hænger sammen med partnerlandenes øjeblikkelige behov for midler ud over dem, de vil modtage gennem andre EU-instrumenter og fra internationale finansielle institutioner, EU-medlemsstater og andre bilaterale donorer med henblik på at give dem et kortsigtet politisk råderum til at gennemføre foranstaltninger til at modvirke de økonomiske følger af covid-19-krisen.
- (3) Hvert partnerlands myndigheder og Den Internationale Valutafond (IMF) er nået eller forventes snart at nå til enighed om et program, som vil blive bakket op af en finansieringsaftale med IMF.
- (4) Unionens makrofinansielle bistand bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, som sigter mod at dække modtagerens umiddelbare behov for ekstern finansiering sammen med en betalingsordning med Den Internationale Valutafond, hvori indgår et i fællesskab

⁴ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

aftalt økonomisk reformprogram. I forbindelse med covid-19-krisen bør Unionens makrofinansielle bistand også stå til rådighed for partnerlande, der tilgodeses af nødfinansiering fra IMF, der kan ydes uden forudgående foranstaltninger og/eller betingelser, f.eks. gennem instrumentet for hurtig finansiering (Rapid Financing Instrument - RFI). Bistanden bør derfor være af kortere varighed og begrænses til to udbetalinger, og den bør understøtte gennemførelsen af et politisk program indeholdende et begrænset sæt af reformforanstaltninger.

- (5) Finansiell støtte fra Unionen til partnerlande er i overensstemmelse med Unionens politik som beskrevet i udvidelses- og naboskabspolitikken.
- (6) Eftersom partnerlandene er enten tiltrædelses-/førtiltrædelseslande eller er dækket af ENP, er de berettiget til at modtage Unionens makrofinansielle bistand.
- (7) Eftersom den dramatiske stigning i partnerlandenes eksterne finansieringsbehov forventes at overstige de midler, der stilles til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, betragtes Unionens makrofinansielle bistand til partnerlandene under de nuværende ekstraordinære omstændigheder som et passende svar på deres anmodning om støtte til sikring af finansiell stabilitet. Unionens makrofinansielle bistand vil støtte den økonomiske stabilisering, idet den udgør et supplement til midler, der stilles til rådighed under IMF's finansielle ordning.
- (8) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genopretningen af en bæredygtig ekstern finansieringssituation for partnerlandene og derved støtte fornyet økonomisk og social udvikling.
- (9) Fastsættelsen af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en foreløbig kvantitativ vurdering af hvert partnerlands resterende behov for ekstern finansiering og tager hensyn til landets evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, landet har til rådighed. Unionens makrofinansielle bistand bør udgøre et supplement til de programmer og de midler, der stilles til rådighed af IMF og Verdensbanken. Fastsættelsen af bistandsbeløbet tager også hensyn til behovet for at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter og merværdien af Unionens samlede engagement.
- (10) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper og mål for og foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne aktioner og andre af Unionens relevante politikker.
- (11) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Unionens udenrigspolitik over for partnerlandene. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele den makrofinansielle bistandstransaktion med henblik på at koordinere og for at sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.
- (12) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte partnerlandenes tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom samt principperne om åben, regelbaseret og fair handel.
- (13) Det bør være en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at partnerlandene respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt sikrer respekt for menneskerettighederne. De specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør samtidig være at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og

ansvarligheden i forvaltningen af de offentlige finanser i partnerlandene og at fremme strukturreformer, der har til formål at støtte en holdbar vækst og finanspolitisk konsolidering. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør regelmæssigt føre kontrol med, at såvel forudsætningerne opfyldes, som at disse målsætninger nås.

- (14) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med denne makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør partnerlandene vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe svig, korrupsion og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, at Revisionsretten foretager revision, og at Den Europæiske Anklagemyndighed udøver sine beføjelser.
- (15) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed, uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets beføjelser (som Unionens budgetmyndighed).
- (16) Størrelsen af den hensættelse, der kræves til den makrofinansielle bistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- (17) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt holde dem underrettet om udviklingen i forbindelse med bistanden og forsyne dem med den relevante dokumentation.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁵.
- (19) Unionens makrofinansielle bistand bør ledsages af økonomisk-politiske betingelser, som fastsættes i et aftalememorandum. For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser, samt af effektivitetshensyn, bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle om disse betingelser med partnerlandenes myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til denne forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens finansielle makrofinansielle bistand til hvert partnerland bør rådgivningsproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet med Montenegro, mens undersøgelsesproceduren bør finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet med de øvrige partnerlande, der er dækket af afgørelsen, og tilsvarende på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden —

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiel bistand ("Unionens makrofinansielle bistand") til rådighed for Albanien, Bosnien-Hercegovina, Georgien, Det Hashemitiske Kongerige Jordan, Kosovo, Republikken Moldova, Montenegro, Republikken Nordmakedonien, Republikken Tunesien og Ukraine ("partnerland(e)") op til et maksimalt samlet beløb på 3 mia. EUR med henblik på at støtte partnerlandenes økonomiske stabilisering og en omfattende reformdagsorden. Bistanden skal bidrage til at løse partnerlandenes presserende betalingsbalanceproblemer, som er identificeret i det program, der støttes af Den Internationale Valutafond (IMF), og fordeles således:
 - (a) 180 mio. EUR til Republikken Albanien
 - (b) 250 mio. EUR til Bosnien-Hercegovina
 - (c) 150 mio. EUR til Georgien
 - (d) 200 mio. EUR til Det Hashemitiske Kongerige Jordan
 - (e) 100 mio. EUR til Kosovo
 - (f) 100 mio. EUR til Republikken Moldova
 - (g) 60 mio. EUR til Montenegro
 - (h) 160 mio. EUR til Republikken Nordmakedonien
 - (i) 600 mio. EUR til Republikken Tunesien
 - (j) 1,2 mia. EUR til Ukraine.
2. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til hvert partnerland i form af lån. Kommissionen bemyndiges til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner og genudlåne dem til partnerlandet. Lånene skal have en gennemsnitlig løbetid på højst 15 år.
3. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand forvaltes af Kommissionen på en måde, der er i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, som er indgået mellem IMF og partnerlandet. Kommissionen holder regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder om udbetalingen heraf, og forsyner i god tid disse institutioner med den relevante dokumentation.
4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i en periode på 12 måneder fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der henvises til i artikel 3, stk. 1.
5. Sker der i løbet af den periode, hvor Unionens makrofinansielle bistand udbetales, et afgørende fald i et partnerlands finansieringsbehov i forhold til de oprindelige prognoser, nedsætter Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, størrelsen af bistanden eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

1. Det er en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at partnerlandet respekterer effektive, demokratiske mekanismer – herunder et parlamentarisk flerpartisystem – og retsstatsprincippet, samt sikrer respekt for menneskerettighederne.
2. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kontrollerer, at disse forudsætninger overholdes i hele den periode, hvor Unionen yder makrofinansiell bistand.
3. Denne artikels stk. 1 og 2 anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU⁶.

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, med hvert partnerlands myndigheder klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser, der fokuserer på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt, og disse betingelser fastlægges i et aftalememorandum ("aftalememorandummet"), som omfatter en tidsramme for betingelsernes opfyldelse. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som partnerlandet har gennemført med støtte fra IMF.
2. Betingelserne omhandlet i stk. 1 har især til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af systemerne til forvaltning af offentlige finanser i partnerlandene og for anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med Unionens udenrigspolitik skal også tages i betragtning ved udformningen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med de fremskridt, der gøres i retning af disse mål.
3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og myndighederne i hvert partnerland særskilt.
4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, til stadighed er opfyldt, herunder om partnerlandets økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. I den forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, hvor det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

⁶ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

Artikel 4

1. Med forbehold af de betingelser, der er omhandlet i stk. 3, stiller Kommissionen Unionens makrofinansielle bistand til rådighed i to rater. Raternes størrelse fastsættes i det aftalememorandum, der er omhandlet i artikel 3.
 2. Unionens makrofinansielle bistand finansieres om nødvendigt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009⁷.
 3. Kommissionen frigiver raterne under forudsætning af, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) forudsætningen i artikel 2 er opfyldt
 - (b) en kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af en ikkeforebyggende IMF-låneaftale
 - (c) en tilfredsstillende gennemførelse af de økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet.
- Anden rate frigives i princippet ikke tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate.
4. Såfremt de i stk. 3, første afsnit, omhandlede betingelser ikke opfyldes, suspenderer eller annullerer Kommissionen midlertidigt udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne til suspenderingen eller annulleringen.
 5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til partnerlandets centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der aftales i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til finansministeriet som den endelige modtager.

Artikel 5

1. De låntagnings- og långivningstransaktioner, der vedrører Unionens makrofinansielle bistand, gennemføres i euro med samme valørdato og må for Unionen ikke indebære nogen ændring af forfaldsdatoen eller udsætte den for nogen valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.
2. Tillader omstændighederne det, og anmoder partnerlandet herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.
3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder partnerlandet herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner gennemføres i overensstemmelse med stk. 1 og 4 og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.

⁷ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

4. Alle Unionens omkostninger, som vedrører de låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af partnerlandet.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046⁸.
2. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres ved direkte forvaltning.
3. Den låneaftale, som omhandlet i artikel 3, stk. 3, skal indeholde bestemmelser, som:
 - (a) sikrer, at partnerlandet regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forhindre uregelmæssigheder og svig og om nødvendigt tager retlige skridt til at inddrive eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse
 - (b) sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁹, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96¹⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹¹ og, for de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde om Den Europæiske Anklagemyndighed, Rådets forordning (EU) 2017/1939¹². Med henblik herpå bemyndiges Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) udtrykkeligt til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, træffe digitale kriminaltekniske foranstaltninger og gennemføre interviews
 - (c) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen eller dens repræsentanter til at foretage kontrol, herunder kontrol på stedet
 - (d) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådighedsperioden for Unionens makrofinansielle bistand,

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

¹⁰ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹² Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

herunder dokumentrevision og revision på stedet, såsom operationelle vurderinger

- (e) sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at partnerlandet i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korrupsion eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser
 - (f) sikrer, at alle Unionens omkostninger i relation til en finansiel bistand afholdes af partnerlandet.
4. Inden gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand undersøger Kommissionen ved hjælp af en operationel vurdering, om partnerlandet råder over forsvarlige finansielle ordninger, administrative procedurer samt de interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg skal være et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse på Unionens makrofinansielle bistand til Montenegro, mens artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse på Unionens bistand til de øvrige partnerlande, der er dækket af afgørelsen.

Artikel 8

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en vurdering af denne gennemførelse. I rapporten:
 - (a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand
 - (b) vurderes partnerlandenes økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger
 - (c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, partnerlandenes aktuelle økonomiske og finanspolitiske situation og Kommissionens afgørelser om frigivelse af ratene af Unionens makrofinansielle bistand.
2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Makrofinansiel bistand til udvidelses- og naboskabspartnerlande i forbindelse med covid-19-pandemikrisen

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹³

Politikområde: Økonomi og finans

Aktivitet: Internationale økonomiske og finansielle anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget vedrører en ny foranstaltning

Forslaget vedrører en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹⁴

Forslaget/initiativet vedrører en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

Forslaget/initiativet vedrører en omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

"Nyt skub i beskæftigelse, vækst og investeringer: at fremme velfærd uden for EU"

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr.

"At fremme velfærd uden for EU"

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Der er følgende aktivitetsområder med relation til GD ECFIN:

a) støtte makrofinansiel stabilitet og fremme vækstfremmende reformer uden for EU, bl.a. gennem regelmæssige økonomiske dialoger med centrale partnere og ved at yde makrofinansiel bistand, og

b) støtte udvidelsesprocessen, gennemføre EU's udvidelses- og naboskabspolitik og EU's øvrige prioriteter i partnerlande ved at foretage økonomiske analyser samt ved evalueringer af politikker og rådgivning.

¹³ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

¹⁴ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

- Bidrage til at dække partnerlandets behov for eksternt finansiering i en kontekst med en betydelig forværring af landets eksterne balance forårsaget af den aktuelle covid-19-krise.
- Lette partnerlandets budgetfinansieringsbehov.
- Støtte den finanspolitiske konsolideringsindsats og den eksterne stabilisering som led i det planlagte IMF-program.
- Støtte strukturreformer rettet mod at forbedre den generelle makroøkonomiske forvaltning, styrke den økonomiske styring og gennemsigtighed og forbedre betingelserne for bæredygtig vækst.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Partnerlandenes myndigheder skal regelmæssigt indberette en række økonomiske indikatorer til Kommissionens tjenestegrene og aflægge detaljeret rapport om opfyldelsen af de aftalte politikbetingelser forud for udbetalingen af raterne af bistanden.

Kommissionens tjenestegrene vil løbende overvåge den offentlige finansforvaltning efter den driftsmæssige vurdering af de finansielle kredsløb og administrative procedurer i partnerlande, hvor nødvendigt. EU's delegation i partnerlandene vil også foretage regelmæssige indberetninger om emner, der er relevante for overvågningen af bistanden. Kommissionens tjenestegrene vil holde tæt kontakt med IMF og Verdensbanken for at drage fordel af den indsigt, de har fået i forbindelse med deres igangværende aktiviteter i de respektive partnerlande.

Den foreslåede lovgivningsmæssige afgørelse indeholder bestemmelser om årlig rapportering til Rådet og Europa-Parlamentet, som skal omfatte en vurdering af gennemførelsen af denne foranstaltning. Der vil blive udført en uafhængig efterfølgende evaluering af bistanden inden for to år efter gennemførelsesperiodens udløb.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Udbetalingen af bistanden er betinget af, at de politiske forudsætninger opfyldes, og at der opnås tilfredsstillende resultater ved gennemførelsen af en finansieringsaftale mellem partnerlandet og IMF. Desuden skal Kommissionen og partnerlandets myndigheder i et aftalememorandum nå til enighed om specifikke politiske vilkår.

Bistanden skal efter planen udbetales i to rater. Udbetalingen af første rate forventes at finde sted i midten af 2020. Forudsat at de politiske foranstaltninger, der er knyttet til hver rate, gennemføres rettidigt, forventes anden rate udbetalt i fjerde kvartal 2020 eller i første halvdel af 2021.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Makrofinansiel bistand er et politikbaseret instrument, der har til formål at afhjælpe de kort- og mellemfristede eksterne finansieringsbehov. I forbindelse med den aktuelle covid-19-krise vil MFA bidrage til at skabe et økonomisk-politisk råderum

for myndighederne til at iværksætte en effektiv økonomisk respons på krisen. Ved at hjælpe partnerlandet med at overvinde de økonomiske vanskeligheder, der er blevet forøget på grund af covid-19-krisen, vil den foreslåede MFA bidrage til at fremme den makroøkonomiske og politiske i partnerlandene. MFA vil supplere de midler, der stilles til rådighed af de internationale finansielle institutioner, bilaterale donorer og andre af EU's finansielle institutioner. Derved vil den bidrage til den samlede effektivitet i den finansielle støtte fra det internationale samfund og i anden finansiell bistand fra EU, herunder budgetmæssige støttetransaktioner.

Foruden den finansielle virkning af den makrofinansielle bistand vil det foreslåede program styrke regeringens reformbestræbelser og yderligere gavne deres stræben efter tættere forbindelser med EU. Dette kan bl.a. nås ved at fastlægge hensigtsmæssige betingelser for udbetalingen af bistanden. Set i en større sammenhæng vil programmet desuden sende et om, at EU i en tid med økonomiske vanskeligheder er rede til at støtte partnerlande.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Makrofinansiell bistand til partnerlande er genstand for en efterfølgende evaluering. I de hidtidige evalueringer (af afsluttede MFA-programmer) konkluderes det, at MFA-transaktioner reelt – om end nogle gange i beskedent og indirekte omfang – bidrager til at forbedre den økonomiske stilling over for udlandet og den makroøkonomiske stabilitet samt til gennemførelsen af strukturreformer i partnerlandet. I de fleste tilfælde havde MFA-transaktioner en positiv indvirkning på partnerlandets betalingsbalance og bidrog til at lempe budgetmæssige begrænsninger. De førte også til en lidt større økonomisk vækst.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

EU er blandt de største donorer til Vestbalkan, det sydlige og østlige naboskab og yder støtte til deres økonomiske, strukturelle og institutionelle reformer samt til civilsamfundet. I denne kontekst supplerer den makrofinansielle bistand andre af EU's eksterne aktioner eller instrumenter, som benyttes til at støtte partnerlandene. Den er også på linje med den fælles støtteramme, der definerer fokusområderne for bilateral bistand under det europæiske naboskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesbistand for 2014-2020 .

Den største merværdi ved makrofinansiell bistand i forhold til andre EU-instrumenter er, at den bidrager til at skabe stabile makroøkonomiske rammer, blandt andet ved at fremme en holdbar betalingsbalance- og budgetsituation, samt en hensigtsmæssig ramme for fremme af strukturreformer. Der ydes ikke løbende finansiell støtte, og den makrofinansielle bistand skal ophøre, så snart partnerlandets eksterne finansielle situation er blevet bragt tilbage på en bæredygtig kurs.

Den makrofinansielle bistand er også beregnet til at supplere det internationale samfunds interventioner, navnlig de tilpasnings- og reformprogrammer, der støttes af IMF og Verdensbanken.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra juni 2020 til maj 2021
- Finansielle virkninger fra 2022 til 2023

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁵

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

¹⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

De aktioner, der skal finansieres under denne afgørelse, vil blive gennemført ved direkte forvaltning ved Kommissionen fra hovedsædet og med støtte fra EU-delegationerne.

Denne bistand er af makroøkonomisk karakter og er udformet i overensstemmelse med det IMF-støttede program. Kommissionens overvågning af foranstaltningen finder sted på grundlag af udviklingen i gennemførelsen af IMF-arrangementet og gennemførelsen af de specifikke reformforanstaltninger, der skal fastlægges i et aftalememorandum med partnerlandenes myndigheder og med en frekvens, der er forenelig med antallet af rater (jf. også punkt 1.4.4).

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

De foreslåede MFA-transaktioner er forbundet med risici af både forvaltningsmæssig og politisk karakter.

Der er risiko for, at den makrofinansielle bistand kan anvendes på svigagtig vis. Da MFA ikke er øremærket til bestemte udgifter (i modsætning til f.eks. projektfinsiering), er denne risiko relateret til faktorer såsom den generelle kvalitet af forvaltningssystemerne i partnerlandets centralbank og finansministeriet, administrative procedurer, kontrol- og tilsynsfunktioner, IT-sikkerheden og tilstrækkeligheden af den interne og eksterne revisionskapacitet.

En anden risiko hænger sammen med muligheden for, at partnerlandet ikke vil kunne efterkomme de finansielle forpligtelser over for EU, der udspringer af den foreslåede makrofinansielle bistand i form af lån (risiko for misligholdelse eller kreditrisiko). En sådan situation kan f.eks. forårsages af en væsentlig yderligere forringelse af betalingsbalancen og partnerlandets budgetstilling.

2.2.2. *Oplysninger om det interne kontrolsystem*

Den makrofinansielle bistand vil blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og af Den Europæiske Revisionsret som fastsat i artikel 129 i finansforordningen.

Forudgående: Kommissionens vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemerne i partnerlandene. For hvert partnerland foretages en forudgående operationel vurdering af de finansielle kredsløb og kontrolmiljøet. Den foretages af Kommissionen, eventuelt med teknisk bistand fra konsulenter. Der foretages en analyse af regnskabsprocedurer, funktionsadskillelsen og den interne og eksterne revision af centralbanken og finansministeriet for at give rimelig sikkerhed for en forsvarlig finansiel forvaltning. Hvis der afsløres svagheder, stilles der betingelser, som skal opfyldes inden udbetalingen af bistanden. Når det er nødvendigt, indføres der også særlige ordninger for betalinger (f.eks. øremærkede konti).

Under gennemførelsen: Kommissionen kontrollerer partnerlandes periodiske erklæringer. Udbetalingen er genstand for (1) kontrol af de aftalte betingelser foretaget af GD ECFIN's personale i tæt samarbejde med EU-delegationerne og eksterne interessenter såsom IMF og (2) den normale kontrolprocedure i det

finansielle kredsløb (model 2), der anvendes i GD ECFIN, herunder den finansielle enheds kontrol af opfyldelsen af betingelserne knyttet til udbetalingen af ovennævnte støtte. Udbetalinger i forbindelse med MFA-transaktioner kan gøres til genstand for supplerende uafhængig efterfølgende kontrol (dokumentation eller kontrol på stedet) foretaget af tjenestemænd i GD ECFIN. Denne kontrol kan også foretages efter anmodning fra den ansvarlige AOSD. Afbrydelser og suspensioner af betalinger, finansielle korrektioner (gennemført af Kommissionen) og tilbagebetalinger kan finde sted om nødvendigt (er endnu ikke sket), og dette er eksplicit fastsat i finansieringsaftalerne med partnerlandene.

2.2.3. *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko*

Kontrolsystemerne, f.eks. de forudgående operationelle vurderinger eller de efterfølgende vurderinger, har sikret en effektiv fejlprocent for MFA-betalingerne på 0 %. Der er ingen kendte tilfælde af svig, korrupsion eller ulovlige aktiviteter. MFA-transaktioner har en klar interventionslogik, der gør det muligt for Kommissionen at evaluere deres virkning. Kontrollen gør det muligt at bekræfte sikkerheden og realiseringen af politiske mål og prioriteter.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

For at mindske risiciene for svigagtig anvendelse vil der blive truffet en række foranstaltninger:

For det første vil låneaftalen indeholde en række bestemmelser om inspektion, forebyggelse af svig, revisioner og inddrivelse af midler i tilfælde af svig eller korrupsion. Efter planen vil der endvidere blive knyttet en række specifikke politiske betingelser til bistanden, bl.a. inden for forvaltningen af de offentlige finanser, med henblik på at tilvejebringe større effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed. Bistanden vil desuden blive indbetalt på en særlig konto i partnerlandets centralbank.

Endvidere vil Kommissionens tjenestegrene i tråd med finansforordningens krav foretage en operationel vurdering af partnerlandets finansielle og administrative kredsløb for at fastslå, at de indførte procedurer for forvaltning af programbistand, herunder makrofinansiel bistand, tilvejebringer en tilstrækkelig garanti. Vurderingen vil omfatte områder som budgetforberedelse og -gennemførelse, offentlig intern finanskontrol, intern og ekstern revision, offentlig indkøb, likviditets- og gældsstyring samt centralbankens uafhængighed. Udviklingen på det område vil blive nøje overvåget af EU's delegation i partnerlandet. Kommissionen benytter også budgetstøtte til at bistå de forskellige partnerlandes myndigheder med at forbedre deres systemer til forvaltning af de offentlige finanser, og andre donorer yder også betydelig støtte til disse bestræbelser.

Endelig vil bistanden blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og af Den Europæiske Revisionsret som fastsat i artikel 129 i finansforordningen.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme 2014-2020	Budgetpost	Udgifternes art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ¹⁷	fra kandidatlande ¹⁸	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a)
4	01 03 02 Makrofinansiel bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	01 03 06 Tilførsler til garantifonden	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- 01 03 06 – I henhold til Kommissionens forslag vil Garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland blive tilført midler i henhold til forordningen om oprettelse af fonden (nr. 480/2009) ved hjælp af bevillinger under budgetpost 01 03 06 ("Tilførsler til Garantifonden") med en sats på 9 % af de samlede udestående forpligtelser. Tilførselsbeløbet beregnes ved begyndelsen af år "n" som differencen mellem målbeløbet og fondens nettoaktiver ved udgangen af år "n-1". Dette tilførselsbeløb opføres i år "n" i budgetudkastet for år "n+1" og indbetales i én transaktion ved begyndelsen af år "n+1" fra budgetposten "Tilførsler til Garantifonden" (01 03 06). Det betyder, at 9 % af det reelt udbetalte beløb vil blive taget med i betragtning i målbeløbet ved udgangen af år "n-1" med henblik på beregningen af tilførselsbeløbet til fonden.
- N.B. I forbindelse med den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 vil der være en ny kontoplan, som endnu ikke er vedtaget. Den budgetmæssige virkning vil således falde på de nye budgetposter.

¹⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁸ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	EU som global partner
--	---	-----------------------

GD: ECFIN			2020	2021	2022	2023	I ALT
•Aktionsbevillinger							
Budgetpost 01 03 06 Tilførsler til Garantifonden	Forpligtelser	(1)			270,0		270,0
	Betalinger	(2)			270,0		270,0
Budgetpost 01 03 02 Makrofinansiel bistand (vurdering og efterfølgende evaluering)	Forpligtelser	(3 a)	0,350			0,450	0,800
	Betalinger	(4 a)	0,350			0,450	0,800
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer¹⁹			-	-	-	-	
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=1+3	0,350		270,0	0,450	270,8
	Betalinger	=2+4	0,350		270,0	0,450	270,8

¹⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"
--	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2020	2021	2022	2023	I ALT
GD: ECFIN						
• Menneskelige ressourcer		1,614	-	0,007	0,009	1,630
• Andre administrationsudgifter		0,240	-	-	-	0,240
I ALT GD ECFIN	Bevillinger	1,854	-	0,007	0,009	1,870

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)					
--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		2020	2021	2022	2023	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,204		270,007	0,459	272,670
	Betalinger	2,204		270,007	0,459	272,670

3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

		2020	2021	2022	2023	I ALT						
RESULTATER												
Der angives mål og resultater ↓	Type ²⁰	G n s n t l . o m - k o s t n i n g e r	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal resul- tater i alt	Omkost- ninger i alt
			Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal resul- tater i alt	Omkost- ninger i alt		
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²¹ ...												
- Resultat	Operational vurdering	5	0,350									
- Resultat	Tilførsler til garantifonden				1	270,0						

²⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

²¹ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål ...".

- Resultat	Efterfølgende evaluering							3	0,450		
Subtotal for specifikt mål nr. 1											
OMKOSTNINGER I ALT			0,350				270,0		0,450		270,8

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2020	2021	2022	2023	I ALT
--	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	1,614	-	0,007	0,009	1,630
Andre administrationsudgifter	0,240	-	-	-	0,240
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	1,854	-	0,007	0,009	1,870

uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²² of the multiannual financial framework					
Menneskelige ressourcer					
Andre udgifter af administrativ art					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					

I ALT					
--------------	--	--	--	--	--

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

²² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2020	2021	2022	2023
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	7,5		0,03	0,04
XX 01 01 02 (delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekte forskning)				
10 01 05 01 (direkte forskning)				
• Eksternt personale (i årsværk): FTE)²³				
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	5,75		0,03	0,03
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)				
XX 01 04 yy²⁴	- i hovedsædet			
	- i delegationer			
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)				
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)				
Andre budgetposter (skal angives)				
I ALT	13,25		0,06	0,07

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>Direktør direktorat D i ECFIN: Overvåge og forvalte foranstaltningen, samarbejde med Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse af afgørelsen og godkendelse af aftalememorandummet, forhandle med modtagerlandets myndigheder om aftalememorandummet, gennemgå rapporter, lede kontrolbesøg og bedømme de fremskridt, der gøres med at overholde vilkårene.</p> <p>Kontorchef/vicekontorchef direktorat D i ECFIN: Bistå direktøren med forvaltningen af foranstaltningen, samarbejde med Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse af afgørelsen og godkendelse af aftalememorandummet, forhandle med modtagerlandets myndigheder om aftalememorandummet og låneaftalen (sammen med direktorat L), gennemgå rapporter og bedømme de fremskridt, der gøres med at overholde vilkårene.</p> <p>Økonomer, sektoren for makrofinansiel bistand (direktorat D) i ECFIN: Udarbejde afgørelsen og aftalememorandummet, samarbejde med myndighederne og de internationale finansieringsinstitutter, gennemføre kontrolbesøg, udarbejde rapporter fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende forvaltningen af bistanden, samarbejde</p>
--------------------------------------	--

²³ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

²⁴ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	<p>med eksterne eksperter om den operationelle vurdering og den efterfølgende vurdering.</p> <p>Direktorat E i BUDG (Kontor E1, E2 og E3 under direktørens tilsyn): Forberede låneaftalen, føre forhandlinger om den med modtagerlandets myndigheder og sørge for, at den godkendes i de ansvarlige tjenestegrene i Kommissionen og underskrives af begge parter. Følge op på låneaftalens ikrafttræden. Forberede Kommissionens afgørelser om låntagningstransaktioner, følge op på anmodninger om penge, udvælge banker, udarbejde og gennemføre finansieringstransaktioner og udbetale midlerne til modtagerlandet. Varetage administrative opgaver som opfølgning af tilbagebetalingen af lån. Udarbejde rapporter herom.</p>
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemand's bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁵						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel [...]								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

²⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 25 %.